

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 247/2006

z dnia 30 stycznia 2006 r.

w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36, 37 i art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szczególne położenie geograficzne regionów peryferyjnych w stosunku do źródeł zaopatrzenia w podstawowe produkty przeznaczone do konsumpcji lub do przetworzenia, lub stanowiące środki produkcji rolnej powoduje zwiększenie kosztów ich transportu. Ponadto obiektywne czynniki wynikające z wyspiarskiego charakteru i oddalenia stanowią dodatkowe utrudnienia dla podmiotów gospodarczych i producentów z regionów peryferyjnych, ograniczając poważnie ich działalność. W niektórych przypadkach sytuacja geograficzna, w jakiej działają podmioty gospodarcze i producenci, ma charakter podwójnie wyspiarski. Ograniczenia te można złagodzić poprzez obniżenie cen wspomnianych podstawowych produktów. Dlatego aby zagwarantować zaopatrzenie regionów peryferyjnych i złagodzić wysokie koszty transportu wynikające z oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia, należy wprowadzić przepisy szczególne w sprawie dostaw.
- (2) W tym celu, na zasadzie odstępstwa od art. 23 Traktatu, przywóz niektórych produktów rolnych z państw trze-

cich należy zwolnić z obowiązujących ceł przywozowych. Aby uwzględnić ich pochodzenie oraz procedury celne, jakimi są one objęte na mocy przepisów prawa wspólnotowego, produkty podlegające na obszarze celnym Wspólnoty procedurom uszlachetniania czynnego lub składu celnego należy traktować jak produkty wwożone bezpośrednio i w ten sposób objąć je korzyściami wynikającymi z przepisów szczególnych w sprawie dostaw.

- (3) Aby osiągnąć cel, jakim jest obniżenie cen w regionach peryferyjnych oraz złagodzenie dodatkowych kosztów wynikających z oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia przy równoczesnym utrzymaniu konkurencyjności produktów Wspólnoty, należy przyznać pomoc dla dostaw produktów wspólnotowych do tych regionów. Pomoc ta powinna uwzględniać dodatkowe koszty transportu do regionów peryferyjnych oraz ceny stosowane przy wywozie do państw trzecich, a w przypadku środków produkcji rolnej lub produktów przeznaczonych do przetworzenia – dodatkowe koszty wynikające z wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.
- (4) Biorąc pod uwagę, że ilości objęte przepisami szczególnymi w sprawie dostaw są ograniczone do potrzeb regionów peryferyjnych, wspomniany system nie wywiera ujemnego wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Korzyści gospodarcze wynikające z przepisów szczególnych w sprawie dostaw nie powinny jednak wywoływać zakłóceń w handlu omawianymi produktami. Należy w związku z tym zakazać wysyłania lub wywozu tych produktów z regionów peryferyjnych. Niemniej należy zezwolić na wysyłkę lub wywóz tych produktów, o ile następuje zwrot korzyści uzyskanych na podstawie przepisów szczególnych w sprawie dostaw lub, w przypadku produktów przetworzonych, w celu umożliwienia regionalnej wymiany handlowej lub wymiany między oboma peryferyjnymi regionami Portugalii. Należy również wziąć pod uwagę tradycyjną wymianę handlową wszystkich regionów peryferyjnych z państwami trzecimi i, co za tym idzie, zezwolić we wszystkich tych regionach na wywóz produktów przetworzonych odpowiadający wywozowi tradycyjnemu. Powyższe ograniczenie nie obowiązuje również w odniesieniu do tradycyjnych wysyłek produktów przetworzonych. W trosce o jasność należy ustalić okres referencyjny pozwalający określić ilości produktów tradycyjnie wywożonych lub wysyłanych.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Patrz: przypis 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 231 z 20.9.2005, str. 75.

- (5) Jednakże należy podjąć stosowne działania pozwalające na niezbędną restrukturyzację sektora przetwórstwa cukru na Azorach. W działaniach tych należy uwzględnić fakt, że przetrwanie sektora cukrowniczego na Azorach wymaga utrzymania pewnego poziomu produkcji i przetwórstwa. Ponadto w ramach niniejszego rozporządzenia Portugalia będzie miała możliwość wspierania lokalnej produkcji buraka cukrowego. W tej sytuacji tylko wyjątkowo należy zezwolić, by wysyłki cukru z Azorów do pozostałych części Wspólnoty przez okres ograniczony do czterech lat przewyższały poziom tradycyjnej wymiany handlowej, na zasadzie progresywnie zmniejszających się limitów rocznych. Ponieważ ponowne wysyłki będą dozwolone w kwotach proporcjonalnych do – i ograniczonych do – ilości absolutnie koniecznych dla zapewnienia przetrwania lokalnej produkcji cukru i jego przetwórstwa, tymczasowe wysyłanie cukru z Azorów nie wpłynie negatywnie na rynek wewnętrzny Wspólnoty.
- (6) Zaopatrywanie Azorów, Madery oraz Wysp Kanaryjskich w cukier C powinno nadal podlegać przepisom Komisji w zakresie zwolnień z ceł przywozowych, przewidzianych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2177/92 z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania szczególnych uzgodnień w sprawie dostaw cukru na Azory, Maderę i Wyspy Kanaryjskie w odniesieniu do rolniczych kursów przeliczeniowych w sektorze cukru⁽⁴⁾, w okresie przewidzianym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru⁽⁵⁾.
- (7) Zaopatrywanie Wysp Kanaryjskich w przetwory mleczne o kodach CN 1901 90 99 i CN 2106 90 92, przeznaczone do przetworzenia przemysłowego, odbywało się dotychczas na mocy przepisów szczególnych w sprawie dostaw. Należy zezwolić na dalsze dostarczanie tych produktów w okresie przejściowym, dopóki nie nastąpi restrukturyzacja przemysłu lokalnego.
- (8) Aby osiągnąć cele proponowanych rozwiązań dotyczących dostaw, korzyści gospodarcze wynikające z przepisów szczególnych w sprawie dostaw powinny się przekładać na poziom kosztów produkcji i powodować obniżenie cen aż do etapu odbiorcy końcowego. W związku z tym ich przyznawanie należy uzależnić od ich rzeczywistego wpływu i wdrożyć niezbędne kontrole.
- (9) Polityka Wspólnoty na rzecz produkcji lokalnej w regionach peryferyjnych dotyczyła wielu produktów i obejmowała wiele działań wspierających ich wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu oraz przetwarzanie. Środki te okazały się skuteczne i dzięki nim działalność rolnicza jest kontynuowana i rozwijana. Wspólnota jest zobowiązana nadal wspierać te kierunki produkcji, gdyż stanowią zasadniczy czynnik równowagi ekologicznej, społecznej i gospodarczej regionów peryferyjnych. Doświadczenie pokazało, że tak jak w przypadku polityki rozwoju obszarów wiejskich zacieśnienie partnerstwa z organami lokalnymi może pozwolić na skuteczniejsze zaradzenie specyficznym problemom tych regionów. Należy zatem nadal wspierać produkcję lokalną za pośrednictwem programów ogólnych ustanawianych na najbardziej właściwym szczeblu geograficznym i przekazywanych przez państwa członkowskie Komisji do zatwierdzenia.
- (10) Dla zapewnienia lepszej realizacji celów, jakimi są rozwój lokalnej produkcji rolnej i zaopatrzenie w produkty rolne, szczeble ustanawiania programów zaopatrzenia tych regionów należy ujednoclić, a partnerskie stosunki między Komisją a państwami członkowskimi powinny stać się regułą. Właściwe jest zatem, aby program zaopatrzenia był opracowywany przez organy wyznaczone przez państwo członkowskie i przedstawiany przez to państwo Komisji do zatwierdzenia.
- (11) Należy zachęcać producentów rolnych z regionów peryferyjnych, by dostarczali produkty wysokiej jakości i wspomagać wprowadzanie tych produktów do obrotu. Pomocne w tym celu może być używanie znaku graficznego ustanowionego przez Wspólnotę.
- (12) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)⁽⁶⁾ określa środki na rzecz rozwoju obszarów wiejskich mogące być przedmiotem wsparcia wspólnotowego oraz warunki otrzymania takiego wsparcia. Struktura niektórych gospodarstw rolnych lub przedsiębiorstw przetwórczych i handlowych mających siedzibę w regionach peryferyjnych wykazuje wiele niedoskonałości i boryka się ze specyficznymi problemami. W związku z tym w przypadku niektórych rodzajów inwestycji należy zapewnić możliwość odstępstwa od przepisów ograniczających przyznawanie niektórych rodzajów pomocy o charakterze strukturalnym określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1257/1999.
- (13) Artykuł 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 ogranicza przyznawanie wsparcia dla leśnictwa do lasów i obszarów leśnych znajdujących się w posiadaniu właścicieli prywatnych, ich stowarzyszeń, gmin lub stowarzyszeń gmin. Część lasów i obszarów leśnych na terytorium regionów peryferyjnych stanowi własność organów publicznych innych niż gminy. W tej sytuacji należy przewidzieć uelastycznienie warunków określonych w wymienionym artykule.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 217 z 31.7.1992, str. 71. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 21/2002 (Dz.U. L 8 z 11.1.2002, str. 15).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2223/2004 (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 1).

- (14) Artykuł 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 oraz załącznik do niego określają maksymalne kwoty roczne przysługujące z tytułu wspólnotowej pomocy rolnośrodowiskowej. Mając na uwadze specyficzną sytuację ekologiczną niektórych bardzo wrażliwych obszarów pastwisk na Azorach oraz zachowanie krajobrazu i tradycyjnych cech gruntów rolnych, w szczególności uprawy tarasowej na Maderze, należy dla niektórych określonych działań zwiększyć te kwoty – maksymalnie dwukrotnie.
- (15) Aby złagodzić szczególne ograniczenia produkcji rolnej w regionach peryferyjnych, wynikające z oddalenia, wyspiarskiego charakteru, peryferyjnego położenia, niewielkich rozmiarów, górzystego terenu, klimatu i zależności gospodarczej od niewielkiej liczby produktów, można dokonać odstępstwa od konsekwentnej polityki Komisji zabraniającej pomocy państwowej w sektorze produkcji, przetwórstwa i sprzedaży produktów rolnych, określonej w załączniku I do Traktatu.
- (16) Uprawy rolne w regionach peryferyjnych są pod względem fitosanitarnym narażone na szczególne trudności wynikające z warunków klimatycznych oraz niewystarczającej ilości środków dotychczas zastosowanych tam do walki z chorobami roślin. Ważne jest zatem wdrożenie programów walki z organizmami szkodliwymi, z wykorzystaniem m.in. metod biologicznych, oraz określenie udziału finansowego Wspólnoty w realizacji tych programów.
- (17) Utrzymanie winnic, stanowiących najbardziej rozpowszechnioną uprawę na Maderze i Wyspach Kanaryjskich oraz mających również duże znaczenie dla Azorów, jest imperatywem gospodarczym i ekologicznym. Aby produkcji tamtejszej zapewnić większe wsparcie, regiony te nie powinny podlegać ani dopłatom za odłogowanie, ani mechanizmom rynkowym, z jednym wyjątkiem: na Wyspach Kanaryjskich powinna istnieć możliwość zastosowania destylacji interwencyjnej w przypadku wyjątkowego zakłócenia rynku w wyniku problemów związanych z jakością. Podobnie jeśli chodzi o problemy techniczne i społeczno-gospodarcze: uniemożliwiły one pełne i terminowe przekształcenie obszarów winnic obsadzonych na Maderze i Azorach hybrydowymi szczepami winorośli zabronionymi w ramach wspólnej organizacji rynku wina. Wino produkowane przez te winnice przeznaczone jest wyłącznie do tradycyjnego spożycia lokalnego. Dodatkowy termin pozwoli na przekształcenie tych winnic przy jednoczesnym zachowaniu regionalnej struktury gospodarczej, ściśle uzależnionej od uprawy winorośli. Portugalia powinna corocznie powiadamiać Komisję o postępach w przekształcaniu wspomnianych obszarów.
- (18) Restrukturyzacja sektora mlecznego na Azorach nie została jeszcze zakończona. Mając na uwadze wysoki stopień uzależnienia Azorów od produkcji mleka, połączone z innymi ograniczeniami związanymi z ich peryferyjnym położeniem oraz z brakiem opłacalnej produkcji alternatywnej, odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1788/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego opłatę wyrównawczą w sektorze mleka i produktów mleczarskich⁽⁷⁾, wprowadzone art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1453/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającego szczególne środki dla niektórych produktów rolnych z Azorów i Madery (Poseima)⁽⁸⁾ i przedłużone rozporządzeniem Rady (WE) nr 55/2004⁽⁹⁾ powinno być potwierdzone w odniesieniu do zastosowania opłaty wyrównawczej w sektorze mleka i przetworów mlecznych na Azorach.
- (19) Wsparcie na rzecz produkcji mleka krowiego na Maderze okazało się niewystarczające dla utrzymania równowagi między zaopatrzeniem miejscowym i z zewnątrz – zwłaszcza ze względu na poważne problemy strukturalne, z którymi boryka się ten sektor, i jego niską zdolność adaptacji do nowych warunków gospodarczych. W konsekwencji należy utrzymać zezwolenie na produkcję regenerowanego mleka UHT z mleka w proszku pochodzenia wspólnotowego w celu pełniejszego zaspokojenia potrzeb konsumpcji lokalnej.
- (20) Aby utrzymać lokalną produkcję, konieczne są zachęty i dlatego uzasadnione jest niestosowanie rozporządzenia (WE) nr 1788/2003 w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich i Madery. Limit takiego wyłączenia dla Madery powinien być ustalony na poziomie 4 000 ton, co odpowiada obecnej produkcji wynoszącej 2 000 ton i potencjalnemu zwiększeniu produkcji ocenianemu obecnie na maksymalnie 2 000 ton.
- (21) Należy wspierać tradycyjną działalność w zakresie hodowli zwierząt. W celu zaspokojenia potrzeb konsumpcji lokalnej we francuskich departamentach zamorskich i na Maderze, należy zezwolić na wolny od opłat celnych przywóz opasów z państw trzecich – pod pewnymi warunkami i do wysokości maksymalnego limitu rocznego. Należy przedłużyć możliwość, stworzoną dla Portugalii rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁰⁾, polegającą na przenoszeniu uprawnień do premii za krowy mamki z części kontynentalnej na Azory i dostosować to narzędzie do nowych rozwiązań wspierania regionów peryferyjnych.

(7) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 123. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2217/2004 (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, str. 1).

(8) Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1690/2004 (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 1).

(9) Dz.U. L 8 z 14.1.2004, str. 1.

(10) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2183/2005 (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, str. 56).

- (22) Uprawa tytoniu ma duże historyczne znaczenie dla Wysp Kanaryjskich. Z gospodarczego punktu widzenia przewrót tytoniu wciąż stanowi jeden z głównych rodzajów działalności przemysłowej regionu. Ze społecznego punktu widzenia stwarza ono ogromne zapotrzebowanie na siłę roboczą i jest przedmiotem działalności drobnych gospodarstw. Uprawa ta nie jest jednak wystarczająco dochodowa i grozi jej zanik. Faktycznie w chwili obecnej produkcja tytoniu ograniczona jest do niewielkiego obszaru wyspy La Palma, gdzie używany jest on do rzemieślniczego wyrobu cygar. Należy zatem zezwolić Hiszpanii na dalsze udzielanie pomocy, uzupełniającej pomoc wspólnotową, tak by umożliwić zachowanie tej tradycyjnej uprawy oraz zależnej od niej działalności rzemieślniczej. Ponadto aby utrzymać przemysłową produkcję wyrobów tytoniowych, należy utrzymać zwolnienie z opłat celnych surowca tytoniowego i tytoniu przemysłowego wwożonych na Wyspy Kanaryjskie w granicy limitu rocznego 20 000 ton, rozumianego jako ekwiwalent tytoniu odżywanego.
- (23) Wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia nie powinno powodować uszczerbku dla poziomu szczególnego wsparcia, z którego dotychczas korzystały regiony peryferyjne. Dlatego aby zrealizować niezbędne działania, państwa członkowskie powinny dysponować kwotami odpowiadającymi wsparciu, które już zostało przyznane przez Wspólnotę na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1452/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającego szczególnie środki dla niektórych produktów rolnych z francuskich departamentów zamorskich, (Poseidom) ⁽¹¹⁾, rozporządzenia Rady (WE) nr 1453/2001 oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1454/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. wprowadzającego szczególnie środki dla niektórych produktów rolnych z Wysp Kanaryjskich (Poseican) ⁽¹²⁾, oraz kwotami przyznanymi hodowcom mającym swoją siedzibę w tych regionach na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹³⁾, rozporządzenia Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽¹⁴⁾, rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁵⁾, i kwotami przyznanymi na dostawy ryżu do francuskiego departamentu zamorskiego Réunion na mocy art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽¹⁶⁾. Nowy system wspierania produkcji rolnej w regionach peryferyjnych, ustanowiony niniejszym rozporządzeniem,

powinien zostać skoordynowany ze wsparciem na rzecz tych samych kierunków produkcji obowiązującym na pozostałym obszarze Wspólnoty.

- (24) Należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 i (WE) nr 1454/2001. Należy również dokonać zmian w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 1785/2003 w celu skoordynowania odpowiednich systemów.
- (25) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁷⁾.
- (26) Stosowanie programów przewidzianych niniejszym rozporządzeniem należy rozpocząć z chwilą, gdy Komisja notyfikuje ich zatwierdzenie. Aby programy te mogły zostać wtedy uruchomione, należy pozwolić państwom członkowskim i Komisji podjąć wszelkie kroki przygotowawcze pomiędzy datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia a datą uruchomienia programów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Przedmiot rozporządzenia

Niniejsze rozporządzenie określa szczególnie środki w dziedzinie rolnictwa, rekompensujące wpływ oddalenia, wyspiarskiego charakteru, peryferyjnego położenia, niewielkich rozmiarów, topografii, trudnego klimatu i zależności od niewielkiej liczby produktów na te regiony Unii Europejskiej, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, dalej zwane „regionami peryferyjnymi”.

TYTUŁ II

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE DOSTAW

Artykuł 2

Prognozowany bilans dostaw

1. Niniejszym ustala się przepisy szczególne dotyczące dostaw produktów rolnych, wyszczególnionych w załączniku I do Traktatu, mających zasadnicze znaczenie w regionach peryferyjnych i przeznaczonych do konsumpcji lub przetworzenia, lub wykorzystywanych jako środki produkcji rolnej.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1690/2004 (Dz.U. L 305 z 1.10.2004, str. 1).

⁽¹²⁾ Dz.U. L 198 z 21.7.2001, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1690/2004.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

2. Prognozowany bilans dostaw określa ilościowo roczne zapotrzebowanie na produkty rolne, o których mowa w ust. 1. Ocena zapotrzebowania przedsiębiorstw zajmujących się pakowaniem lub przetwórstwem produktów przeznaczonych na rynek lokalny, wysyłanych tradycyjnie do reszty państw Wspólnoty, eksportowanych do państw trzecich w ramach obrotu regionalnego lub tradycyjnej wymiany handlowej może być przedmiotem odrębnej prognozy bilansu.

Artykuł 3

Działanie systemu

1. W ramach limitu ilościowego określonego w prognozie bilansu dostaw produkty przywożone do regionów peryferyjnych, a pochodzące bezpośrednio z państw trzecich i będące przedmiotem szczególnych przepisów w sprawie dostaw, nie podlegają opłatom celnym.

Produkty podlegające na obszarze celnym Wspólnoty procedurom uszlachetniania czynnego lub składu celnego uznawane są, dla potrzeb stosowania niniejszego tytułu, za produkty wwożone bezpośrednio z państw trzecich.

2. Aby zapewnić pokrycie zapotrzebowania określonego zgodnie z art. 2 ust. 2 z uwzględnieniem cen i jakości oraz przy zachowaniu udziału Wspólnoty w dostawach, przyznaje się pomoc na dostarczanie do regionów peryferyjnych produktów pochodzących z zapasów publicznych, zgromadzonych w wyniku stosowania wspólnotowych środków interwencyjnych, lub produktów dostępnych na rynku Wspólnoty.

Kwota pomocy określana jest dla każdego rodzaju produktu z uwzględnieniem dodatkowych kosztów transportu do regionów peryferyjnych oraz cen stosowanych przy wywozie do państw trzecich, a w przypadku produktów przeznaczonych do przetworzenia lub dostarczanych jako środki produkcji rolnej – dodatkowych kosztów wynikających z wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.

3. Przepisy szczególne dotyczące dostaw wprowadza się w życie, biorąc pod uwagę zwłaszcza:

a) specyficzne potrzeby regionów peryferyjnych oraz, w przypadku produktów przeznaczonych do przetworzenia lub dostarczanych jako środki produkcji rolnej, przyjęte wymogi jakościowe;

b) wymianę handlową z resztą obszaru Wspólnoty;

c) gospodarczy aspekt przewidzianej pomocy.

4. Wsparcie z tytułu przepisów szczególnych dotyczących dostaw uwarunkowane jest tym, czy korzyść gospodarza związana ze zwolnieniem z cła przywozowego lub z pomocą faktycznie dotyczy odbiorcy końcowego.

Artykuł 4

Wywóz do państw trzecich oraz wysyłka do reszty obszaru Wspólnoty

1. Produkty objęte przepisami szczególnymi dotyczącymi dostaw można wywozić do państw trzecich lub wysłać do reszty obszaru Wspólnoty jedynie pod warunkami określonymi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Warunki te obejmują w szczególności płatność ceł przywozowych za produkty, o których mowa w art. 3 ust. 1 i zwrot pomocy otrzymanej z tytułu przepisów szczególnych dotyczących dostaw w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 3 ust. 2.

Warunki te nie dotyczą wymiany handlowej między francuskimi departamentami zamorskimi.

2. Ograniczenie, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy produktów, które powstały przez przetworzenie w regionach peryferyjnych produktów objętych pomocą z tytułu przepisów szczególnych dotyczących dostaw i które:

a) są wywożone do państw trzecich lub wysyłane do reszty obszaru Wspólnoty w granicy limitów ilościowych odpowiadających wysyłkom tradycyjnym i tradycyjnemu wywozowi. Komisja określa te ilości zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w oparciu o średnią wysyłkę lub wywozu w latach 1989, 1990 i 1991,

b) są wywożone do państw trzecich w ramach regionalnej wymiany handlowej z zachowaniem miejsc przeznaczenia i warunków określonych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2,

c) są wysyłane z Azorów na Maderę i odwrotnie;

d) są wysyłane z Madery na Wyspy Kanaryjskie i odwrotnie.

Wywóz tych produktów nie podlega żadnej refundacji.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. a) następujące maksymalne kwoty cukru (kod CN 1701) mogą być w podanych latach wysyłane z Azorów do reszty obszaru Wspólnoty:

— w roku 2006: 3 000 ton,

— w roku 2007: 2 285 ton,

— w roku 2008: 1 570 ton,

— w roku 2009: 855 ton.

Artykuł 5

Cukier

1. W okresie, o którym mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, cukier C, o którym mowa w art. 13 wspomnianego rozporządzenia, wywożony zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2670/81 z dnia 14 września 1981 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące produkcji cukru przewyższającej kwotę⁽¹⁸⁾ i wwożony w celach konsumpcyjnych na Maderę i Wyspy Kanaryjskie w postaci cukru białego o kodzie CN 1701 lub w celu poddania go rafinacji i przeznaczenia do konsumpcji – na Azory w postaci cukru surowego o kodzie CN 1701 12 10, podlega, pod warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, systemowi zwolnień z ceł przywozowych do wysokości przewidzianej w prognozowanym bilansie dostaw, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Przy ocenie zapotrzebowania Azorów na cukier surowy uwzględnia się rozwój lokalnej produkcji buraka cukrowego. Ilości objęte przepisami szczególnymi dotyczącymi dostaw ustalone są tak, by łączna ilość cukru rafinowanego rocznie na Azorach nie przekroczyła 10 000 ton.

Artykuł 6

Przetwory mleczne

Na zasadzie odstępstwa od art. 2, w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. Wyspy Kanaryjskie mogą być nadal zaopatrywane w przeznaczone od przetworzenia przemysłowego przetwory mleczne o kodach CN 1901 90 99 i CN 2106 90 92 w maksymalnych ilościach wynoszących odpowiednio 800 ton rocznie i 45 ton rocznie. Pomoc udzielona na dostawę obu produktów ze Wspólnoty nie może prze-

kraczać odpowiednio: 210 EUR za tonę i 59 EUR za tonę i zawarta jest w limicie, o którym mowa w art. 23.

Artykuł 7

Przywóz ryżu na Réunion

Przywóz do francuskiego departamentu zamorskiego Réunion produktów o kodach CN 1006 10, 1006 20 i 1006 40 00, przeznaczonych do konsumpcji lokalnej, nie podlega żadnym cłom przywozowym.

Artykuł 8

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego systemu

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu ustalane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Zasady te określają zwłaszcza okoliczności, w jakich państwa członkowskie mogą zmieniać ilości produktów i środki przydzielane corocznie na różne produkty objęte przepisami szczególnymi dotyczącymi dostaw oraz, zależnie od potrzeb, ustalać zasady rządzące systemem pozwoleń na przywóz i dowodów dostawy.

TYTUŁ III

ŚRODKI WSPIERAJĄCE LOKALNĄ PRODUKCJĘ ROLNĄ

Artykuł 9

Programy wsparcia

1. Ustanawia się wspólnotowe programy wsparcia regionów peryferyjnych, obejmujące środki szczególne na rzecz lokalnej produkcji rolnej, wchodzące w zakres stosowania części trzeciej tytułu II Traktatu.

2. Wspólnotowe programy wsparcia ustanawia się na takim szczeblu geograficznym, jaki zainteresowane państwo członkowskie uzna za najwłaściwszy. Programy te są opracowywane przez właściwe organy wyznaczone przez państwo członkowskie i po konsultacji z właściwymi organami i organizacjami na odpowiednim szczeblu lokalnym przedkładane przez to państwo Komisji.

3. Dla każdego regionu peryferyjnego można przedstawić tylko jeden wspólnotowy program wsparcia.

Artykuł 10

Środki

Wspólnotowe programy wsparcia obejmują środki konieczne do zapewnienia ciągłości i rozwoju lokalnej produkcji rolnej w każdym z regionów peryferyjnych.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 262 z 16.9.1981, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 95/2002 (Dz.U. L 17 z 19.1.2002, str. 37).

Artykuł 11

Zgodność i spójność

1. Środki przyjmowane w ramach programów wsparcia muszą być zgodne z prawem wspólnotowym i spójne z innymi działaniami polityki wspólnotowej oraz ze środkami przyjmowanymi w ich zakresie.

2. Należy zapewnić spójność pomiędzy środkami przyjmowanymi w ramach programów wsparcia a środkami wdrażanymi na mocy innych instrumentów wspólnej polityki rolnej – zwłaszcza w zakresie wspólnych organizacji rynków, rozwoju obszarów wiejskich, jakości produktów, dobrostanu zwierząt oraz ochrony środowiska.

W szczególności żaden ze środków przyjmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia nie może być finansowany jako:

- a) dodatkowe wsparcie na rzecz systemów premii lub pomocy ustanowionych w ramach wspólnej organizacji jakiegokolwiek rynku, o ile nie są wyjątkowe, obiektywnie uzasadnione okoliczności;
- b) wsparcie na rzecz projektów badawczych, działań je wspierających lub działań podlegających finansowaniu wspólnotowemu na mocy decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁹⁾,
- c) wsparcie na rzecz działań, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽²⁰⁾.

Artykuł 12

Treść wspólnotowych programów wsparcia

Wspólnotowy program wsparcia zawiera:

- a) ilościowy opis stanu produkcji rolnej danego rodzaju w danym momencie, uwzględniający dostępne wyniki ocen oraz ilustrujący rozbieżności, braki i potencjalne możliwości

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1.

rozwoju, uruchomione środki finansowe oraz zasadnicze rezultaty działań podjętych na mocy rozporządzeń (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 oraz (WE) nr 1454/2001;

- b) opis proponowanej strategii działania, przyjęte priorytety i cele ilościowe, jak również ocenę spodziewanych skutków gospodarczych, ekologicznych i społecznych, m.in. w dziedzinie zatrudnienia;
- c) opis zamierzonych działań, zwłaszcza systemów pomocy służących wprowadzeniu w życie programu i ewentualnie informacje o potrzebach w zakresie badań, projektów pokazowych, szkoleń lub pomocy technicznej w związku z przygotowaniem, wdrażaniem i dostosowywaniem danych środków;
- d) harmonogram wprowadzania tych środków w życie oraz ogólne orientacyjne zestawienie finansowe środków, które mają zostać uruchomione;
- e) dowód na wzajemną zgodność i spójność różnych środków objętych programami, jak również zdefiniowane kryteria i wskaźniki ilościowe służące monitorowaniu i ocenie;
- f) działania podjęte w celu skutecznego i odpowiedniego wdrożenia programów – m.in. w zakresie kampanii informacyjnej, monitorowania i oceny – oraz określone wskaźniki ilościowe służące ocenie, a także przepisy dotyczące kontroli i kar;
- g) wskazanie właściwych organów i jednostek odpowiedzialnych za wprowadzenie w życie programu, jak również wskazanie odnośnych, wyznaczonych na odpowiednich szczeblach, organów i powiązanych z nimi jednostek, a także partnerów społeczno-ekonomicznych wraz z wynikami przeprowadzonych konsultacji.

Artykuł 13

Monitorowanie

Procedury oraz wskaźniki fizyczne i finansowe zapewniające skuteczne monitorowanie realizacji wspólnotowych programów wsparcia są ustalane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

TYTUŁ IV

ŚRODKI TOWARZYSZĄCE

Artykuł 14

Znak graficzny

1. W celu szerzenia wiedzy o wysokiej jakości produktach rolnych, naturalnych lub przetworzonych, specyficznych dla regionów peryferyjnych, oraz w celu propagowania ich konsumpcji ustanawia się znak graficzny.

2. Warunki używania znaku graficznego, o którym mowa w ust. 1, są proponowane przez zainteresowane organizacje handlowe. Władze krajowe przekazują te propozycje wraz ze swoją opinią Komisji do zatwierdzenia.

Używanie znaku jest nadzorowane przez określone władze publiczne lub organ zaaprobowany przez właściwe władze krajowe.

Artykuł 15

Rozwój obszarów wiejskich

1. Bez uszczerbku dla art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, całkowita wartość pomocy regionom peryferyjnym na rzecz inwestycji promujących zwłaszcza dywersyfikację, restrukturyzację bądź reorientację ku gospodarce rolnej opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju w gospodarstwach o niewielkiej skali produkcji, która to wartość ma zostać określona w uzupełnieniach programów wspomnianych w art. 18 ust. 3 oraz w art. 19 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁽²¹⁾, może wynieść maksymalnie 75 % wartości kwalifikujących się inwestycji.

2. Bez uszczerbku dla art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, całkowita wartość pomocy regionom peryferyjnym na rzecz inwestycji w przedsiębiorstwa zajmujące się przetwarzaniem i wprowadzaniem na rynek produktów rolnych pochodzących głównie z produkcji lokalnej w sektorach, które mają zostać określone w uzupełnieniach programów wspomnianych w art. 18 ust. 3 oraz w art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999, może wynieść maksymalnie 65 % wartości kwalifikujących się inwestycji. Dla małych i średnich przedsiębiorstw całkowita kwota takiej pomocy może wynieść, pod tymi samymi warunkami, maksymalnie 75 %.

3. Ograniczenie przewidziane w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 nie ma zastosowania do lasów

zwrotnikowych, podzwrotnikowych i obszarów leśnych na terytorium francuskich departamentów zamorskich, Azorów i Madery.

4. Bez uszczerbku dla art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999, maksymalne kwoty roczne przysługujące z tytułu pomocy wspólnotowej, przewidziane w Załączniku do wspomnianego rozporządzenia, mogą zostać zwiększone do ich dwukrotnej wartości z przeznaczeniem na ochronę jezior na Azorach oraz zachowanie krajobrazu i tradycyjnych cech gruntów rolnych, w szczególności kamiennych murów podtrzymujących tarasy na Maderze.

5. Opis działań zaplanowanych na mocy niniejszego artykułu jest, w razie konieczności, włączany do programów określonych w art. 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i dotyczących przedmiotowych regionów.

Artykuł 16

Pomoc państwowa

1. W odniesieniu do produktów rolnych określonych w załączniku I do Traktatu, do których mają zastosowanie art. 87, 88 i 89 wspomnianego Traktatu, Komisja może zezwolić na udzielanie finansowego wsparcia w sektorach: produkcji, przetwórstwa i sprzedaży wspomnianych produktów w celu złagodzenia ograniczeń produkcji rolnej specyficznych dla regionów peryferyjnych, a wynikających z oddalenia, wyspiarskiego charakteru i peryferyjnego położenia.

2. Państwa Członkowskie mogą przyznać dodatkowe środki finansowe na realizację wspólnotowych programów wsparcia, o których mowa w tytule III niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku pomoc państwowa podlega zgłoszeniu przez państwa członkowskie i zatwierdzeniu przez Komisję, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jako część wspomnianych programów. Tak zgłoszona pomoc uznawana jest za zgłoszoną w rozumieniu art. 88 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu.

Artykuł 17

Programy ochrony roślin

1. Francja i Portugalia przedstawiają Komisji programy walki z organizmami szkodliwymi dla roślin i produktów roślinnych odpowiednio we francuskich departamentach zamorskich oraz na Azorach i Maderze. Programy te określają w szczególności zamierzone cele, przewidywane działania, czas ich trwania oraz koszt. Programy przedstawione w myśl niniejszego artykułu nie dotyczą ochrony bananów.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 173/2005 (Dz.U. L 29 z 2.2.2005, str. 3).

2. Udział Wspólnoty w finansowaniu programów przewidzianych w ust. 1 opiera się na technicznej analizie sytuacji w przedmiotowych regionach.

3. Finansowy udział Wspólnoty, o którym mowa w ust. 2, oraz kwota pomocy, określane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 1 i 3. Środki kwalifikujące się do finansowania wspólnotowego są określane zgodnie z tą samą procedurą.

Wspomniany udział może pokryć do 60 % kwalifikujących się wydatków we francuskich departamentach francuskich i do 75 % takich wydatków na Azorach i Maderze. Płatność dokonywana jest na podstawie dokumentacji przedłożonej przez władze Francji i Portugalii. W razie konieczności Komisja może zorganizować kontrole i zlecić ich przeprowadzenie ekspertom, jak to określono w art. 21 dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie ⁽²²⁾.

Artykuł 18

Wino

1. Tytuł II rozdział II oraz tytuł III rozdziały I i II rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽²³⁾, jak również rozdział III rozporządzenia Komisji (WE) nr 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego ⁽²⁴⁾ nie mają zastosowania do Azorów i Madery.

2. Bez uszczerbku dla art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, winogrona pochodzące z zabronionych hybrydowych szczepów winorośli, należących do bezpośredniego producenta wina z nich wytwarzanego (Noah, Othello, Isabelle, Jacques, Clinton, Herbemont), zebrane na obszarze Azorów i Madery, mogą zostać użyte do produkcji wina, obrót którym dozwolony jest jedynie na tym obszarze.

Do dnia 31 grudnia 2013 r. Portugalia stopniowo zlikwiduje winnice obsadzone zabronionymi hybrydowymi szczepami winorośli, należącymi do bezpośredniego producenta wina z nich wytwarzanego, korzystając w uzasadnionych przypadkach

ze wsparcia przewidzianego w tytule II rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Portugalia corocznie powiadamia Komisję o postępie prac w zakresie przekształcania i restrukturyzacji obszarów obsadzonych zabronionymi hybrydowymi szczepami winorośli, należącymi do bezpośredniego producenta wina z nich wytwarzanego, których uprawa jest zakazana.

3. Tytuł II rozdział II oraz tytuł III rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, jak również rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1227/2000 nie mają zastosowania do Wysp Kanaryjskich, z wyjątkiem możliwości destylacji interwencyjnej, o której mowa w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, w przypadku wyjątkowego zakłócenia rynku w wyniku problemów związanych z jakością.

Artykuł 19

Mleko

1. Od sezonu 1999/2000 dla potrzeb rozdzielenia opłaty wyrównawczej między producentów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, za producentów, którzy przyczynili się do przekroczenia krajowych ilości referencyjnych, uznaje się tylko tych producentów w rozumieniu art. 5 lit. c), którzy mają swoją siedzibę oraz produkują na Azorach i którzy sprzedają ilości przekraczające przyznaną im ilość referencyjną powiększoną o wartość procentową, o której mowa w niniejszym ustępie akapit trzeci.

Opłata wyrównawcza przysługuje za ilości przekraczające ilość referencyjną powiększoną o wspomnianą wyżej wartość procentową, po rozdzieleniu niewykorzystanych ilości, zawartych w wynikającym z takiego powiększenia przedziale, pomiędzy wszystkich producentów w rozumieniu art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1788/2003, mających swoją siedzibę i produkujących na Azorach, proporcjonalnie do ilości referencyjnej przyznanej każdemu z nich.

Wartość procentowa, o której mowa w akapicie pierwszym, jest równa ilorazowi pomiędzy wartością 73 000 t – w sezonach od 1999/2000 do 2004/2005 i 23 000 t – począwszy od sezonu 2005/2006, a łączną wartością ilości referencyjnych przypadających na każde gospodarstwo 31 marca 2000 r. Odsetek ten dotyczy tylko ilości referencyjnych przypadających na gospodarstwo 31 marca 2000 r.

⁽²²⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2005/77/WE (Dz.U. L 296 z 12.11.2005, str. 17).

⁽²³⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2165/2005 (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, str. 1).

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1216/2005 (Dz.U. L 199 z 29.7.2005, str. 32).

2. Po rozdzieleniu, o którym mowa w ust. 1, ilości mleka lub ekwiwalentu mleka sprzedawane powyżej ilości referencyjnych, ale w ramach wartości procentowej, o której mowa w tym samym ustępie, są pomijane przy określaniu ewentualnego przekroczenia przez Portugalię przyznanej ilości referencyjnej, obliczanego zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1788/2003.

3. System opłat wyrównawczych dotyczący producentów mleka krowiego, przewidziany w rozporządzeniu (WE) nr 1788/2003, nie ma zastosowania do francuskich departamentów zamorskich ani, w granicach 4 000 ton mleka produkcji lokalnej, do Madery.

4. Bez uszczerbku dla art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2597/97 z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającego dodatkowe zasady w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do mleka spożywczego⁽²⁵⁾ i w granicach potrzeb konsumpcji lokalnej, zezwala się na Maderze na produkcję regenerowanego mleka UHT z mleka w proszku pochodzenia wspólnotowego, pod warunkiem że środek ten zapewnia zbieranie i zbytnie mleka produkowanego na miejscu. Wspomniany produkt jest przeznaczony wyłącznie do konsumpcji lokalnej.

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego ustępu przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Zasady te określają zwłaszcza ilość produkowanego na miejscu mleka świeżego przed wykorzystaniem go do produkcji regenerowanego mleka UHT, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 20

Hodowla zwierząt

1. Dopóki pogłowie młodych samców bydła nie osiągnie poziomu zapewniającego utrzymanie i rozwój lokalnej produkcji mięsa we francuskich departamentach zamorskich i na Maderze, zezwala się na przywóz bez opłat celnych, o których mowa w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999, bydła na opas na miejscu pochodzącego z państw trzecich i przeznaczonego do konsumpcji we francuskich departamentach zamorskich i na Maderze.

Artykuł 3 ust. 4 i art. 4 ust. 1 mają zastosowanie w odniesieniu do zwierząt objętych zwolnieniem z opłat, o którym mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 351 z 23.12.1997, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1602/1999 (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, str. 43).

2. Liczba zwierząt objętych zwolnieniem, o którym mowa w ust. 1, jest określana, gdy ich przywóz jest uzasadniony rozwojem produkcji lokalnej. Ilości te, jak również szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, obejmujące zwłaszcza minimalny okresu opasu, ustalane są zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2. Zwierzęta te przeznaczone są w pierwszej kolejności dla producentów posiadających co najmniej 50 % zwierząt opasowych pochodzenia lokalnego.

3. W przypadku zastosowania art. 67 i art. 68 ust. 2 lit. a) pkt i) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 Portugalia może zredukować krajowy pułap płatności przysługujących za mięso owcze i kozie oraz premii przysługujących z tytułu krów mamek. W takim przypadku zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, odnośna kwota ulega przeniesieniu z pułapów ustalonych poprzez zastosowanie przywołanych wyżej przepisów do środków alokowanych zgodnie z art. 23 ust. 2 tiret drugie.

Artykuł 21

Pomoc państwa na rzecz produkcji tytoniu

Hiszpanii zezwala się niniejszym na przyznanie pomocy na rzecz produkcji tytoniu na Wyspach Kanaryjskich, uzupełniającej premię ustanowioną w tytule I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego⁽²⁶⁾. Przyznanie takiej pomocy nie może powodować nierównego traktowania poszczególnych producentów na obszarze archipelagu.

Kwota tej pomocy nie może przekroczyć 2 980,62 EUR za tonę. Pomoc dodatkowa jest wypłacana za ilości nieprzekraczające 10 ton rocznie.

Artykuł 22

Zwolnienie tytoniu z opłat celnych

1. Żadne opłaty celne nie są pobierane za surowiec tytoniowy i tytoń przemysłowy przywożone bezpośrednio na Wyspy Kanaryjskie i należące odpowiednio do poniższych kategorii:

a) CN 2401; oraz

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 1).

b) następujących pozycji:

- 2401 10 tytoń nieodżyłowany,
- 2401 20 tytoń częściowo lub całkowicie odżyłowany,
- ex 2401 20 pokrywy cygar na podporach, w belach, przeznaczone do produkcji tytoniu,
- 2401 30 odpady tytoniowe,
- ex 2402 10 cygara niewykończone bez opakowań,
- ex 2403 10 tytoń cięty (docelowe mieszanki tytoniu do produkcji papierosów, cygaretek i cygar),
- ex 2403 91 tytoń homogenizowany i odtworzony, również w postaci liści i wstęg,
- ex 2403 99 tytoń ekspandowany.

Przewidziane w akapicie pierwszym zwolnienie ma zastosowanie do produktów przeznaczonych do produkcji tytoniu na miejscu, w granicach rocznego limitu przywozu wynoszącego 20 000 ton wyrażonych jako ekwiwalent odżyłowanego surowca tytoniowego.

2. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

TYTUŁ V

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 23

Środki finansowe

1. Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu – z wyjątkiem tych, o których mowa w art. 15 – stanowią interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁷⁾ w okresie do dnia 31 grudnia 2006 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r., te same środki stanowią interwencję w zakresie regulacji rynków rolnych w rozumieniu art. 3 ust. lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005 (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1).

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1.

2. Wspólnota finansuje działania przewidziane w tytułach II i III niniejszego rozporządzenia do wysokości kwoty rocznej równej:

- dla francuskich departamentów zamorskich: 84,7 milionów EUR,
- dla Azorów i Madery: 77,3 milionów EUR,
- dla Wysp Kanaryjskich: 127,3 milionów EUR.

3. Kwoty przyznawane rocznie na poczet programów przewidzianych w tytule II nie mogą przekraczać kwot następujących:

- dla francuskich departamentów zamorskich: 20,7 milionów EUR,
- dla Azorów i Madery: 17,7 milionów EUR,
- dla Wysp Kanaryjskich: 72,7 milionów EUR.

4. W roku 2006 kwoty przyznawane rocznie, o których mowa w ust. 2 i 3, ulegają pomniejszeniu o kwotę wszelkich wydatków poniesionych na mocy środków wprowadzonych w życie zgodnie z rozporządzeniami, o których mowa w art. 29.

TYTUŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 24

1. Najpóźniej do dnia 14 kwietnia 2006 r. Państwa Członkowskie przedstawiają Komisji projekt całościowego programu w ramach przyznanych środków, o których mowa w art. 23 ust. 2 i 3.

Projekt ten obejmuje: projekt prognozowanego bilansu dostaw, o którym mowa w art. 2 ust. 2, z wyszczególnieniem produktów, ich ilości i kwot pomocy zapewniającej zaopatrzenie z obszaru Wspólnoty oraz projekt programu wspierania produkcji lokalnej, o którym mowa w art. 9 ust. 1.

2. Komisja ocenia proponowane programy całościowe oraz podejmuje decyzję o ich ewentualnym zatwierdzeniu najpóźniej w terminie czterech miesięcy od ich przedłożenia przez Państwa Członkowskie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

3. Stosowanie każdego z całościowych programów rozpoczyna się z dniem, w którym Komisja powiadamia dane państwo członkowskie o ich zatwierdzeniu.

Artykuł 25

Zasady stosowania

Środki konieczne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2. Obejmują one zwłaszcza:

- okoliczności, w jakich Państwa Członkowskie mogą zmieniać ilości i pułapy pomocy na rzecz zaopatrzenia, jak i działania wspierające i przeznaczenie środków przydzielonych na wsparcie produkcji lokalnej,
- przepisy określające minimalną charakterystykę kontroli i kar, jakie mają być stosowane przez państwa członkowskie,
- określenie środków i kwot kwalifikujących się na mocy art. 23 ust. 1 na przeprowadzenie badań, projektów pokazowych, szkoleń lub dostarczenie pomocy technicznej, o których mowa w art. 12 lit. c) oraz maksymalny poziom finansowania takich środków wyrażony jako odsetek całkowitej kwoty każdego programu.

Artykuł 26

Komitet Zarządzający

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Płatności Bezpośrednich ustanowiony na mocy art. 144 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, za wyjątkiem realizacji art. 15 niniejszego rozporządzenia, którego realizację wspomaga Komitet ds. Struktury Agrarnej i Rozwoju Wsi ustanowiony na mocy art. 50 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 i realizacji art. 17 niniejszego rozporządzenia, którego realizację wspomaga Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin ustanowiony decyzją 76/894/EWG⁽²⁹⁾.

2. Odniesienie do niniejszego ustępu oznacza, że zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Odniesienie do niniejszego ustępu oznacza, że zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi trzy miesiące.

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 340 z 9.12.1976, str. 25.

Artykuł 27

Środki krajowe

Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania zapewniające przestrzeganie niniejszego rozporządzenia, w szczególności w kwestiach dotyczących kontroli i kar administracyjnych, oraz informują o nich Komisję.

Artykuł 28

Powiadomienia i sprawozdania

1. Corocznie w terminie do dnia 15 lutego państwa członkowskie powiadamiają Komisję o udostępnionych im środkach, które zamierzają przeznaczyć w roku kolejnym na realizację programów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Corocznie w terminie do dnia 31 lipca państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie za rok poprzedni dotyczące realizacji działań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

3. W terminie do dnia 31 grudnia 2009 r., a następnie co pięć lat Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie sprawozdanie ogólne obrazujące wpływ działań przeprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, uzupełnione w razie konieczności o odpowiednie propozycje.

Artykuł 29

Uchylenia

Niniejszym uchyla się rozporządzenia (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001 i (WE) nr 1454/2001.

Odniesienia do rozporządzeń uchylonych należy rozumieć jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku I.

Artykuł 30

Środki przejściowe

Komisja może przyjąć, zgodnie z procedurą określoną w art. 26 ust. 2, konieczne środki przejściowe zapewniające płynne przejście między systemem obowiązującym w roku 2005 a systemem opartym na środkach ustanowionych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 31**Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003**

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 70 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) wszystkich innych płatności bezpośrednich wyszczególnionych w załączniku VI przyznawanych rolnikom w okresie referencyjnym we francuskich departamentach zamorskich, na Azorach i Maderze, Wyspach Kanaryjskich i na wyspach Morza Egejskiego oraz płatności bezpośrednich przyznawanych w okresie referencyjnym na mocy art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93.”;
 - b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, państwa członkowskie przyznają płatności bezpośrednie, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w ramach limitu pułapów ustalonych zgodnie z art. 64 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na warunkach określonych w tytule IV rozdziału 3, 6 i 7–13 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93.”;
- 2) artykuł 71 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 70 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w okresie przejściowym dane państwo członkowskie stosuje płatności bezpośrednie,

o których mowa w załączniku VI, na warunkach określonych, odpowiednio, w tytule IV rozdziału 3, 6 i 7–13 niniejszego rozporządzenia oraz w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, w ramach pułapów budżetowych odpowiadających składowej tych płatności bezpośrednich w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 41 niniejszego rozporządzenia, ustalonym zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”;

- 3) W załącznikach I i VI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32**Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1785/2003**

W rozporządzeniu (WE) nr 1785/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 5;
- 2) w art. 11 skreśla się ust. 3.

Artykuł 33**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W odniesieniu do danego państwa członkowskiego ma ono jednak zastosowanie, począwszy od dnia, w którym Komisja notyfikuje zatwierdzenie całościowego programu, o którym mowa w art. 24 ust. 1, co jednak nie dotyczy stosowania art. 24, 25, 26, 27 i 30, które mają zastosowanie od dnia wejścia rozporządzenia w życie, oraz art. 4 ust. 3, który ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 stycznia 2006 r.

W imieniu Rady
U. PLASSNIK
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 1452/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1453/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1454/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1	Artykuł 1		Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2	Artykuł 2		Artykuł 2
Artykuł 3 ust. 1–4	Artykuł 3 ust. 1–4	Artykuł 3 ust. 1–4		Artykuł 3
Artykuł 3 ust. 5	Artykuł 3 ust. 5	Artykuł 3 ust. 5		Artykuł 4
	Artykuł 3 ust. 6 akapit trzeci			Artykuł 5
			Artykuł 11 ust. 3	Artykuł 7
Artykuł 3 ust. 6 akapity pierwszy i drugi	Artykuł 3 ust. 6 akapity pierwszy i drugi	Artykuł 3 ust. 6 akapity pierwszy i drugi		Artykuł 8
Artykuł 5				—
Artykuł 6				—
Artykuł 8				—
Artykuł 9				—
Artykuł 11				—
Artykuł 12				—
Artykuł 13				—
Artykuł 14				—
Artykuł 15				—
Artykuł 16				—
Artykuł 17				—
Artykuł 18				—
	Artykuł 5			—
	Artykuł 6			—
	Artykuł 7			—
	Artykuł 9			—
Artykuł 19	Artykuł 11	Artykuł 18		Artykuł 14
	Artykuł 13			—
	Artykuł 14			—
	Artykuł 15			—
	Artykuł 16			—

Rozporządzenie (WE) nr 1452/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1453/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1454/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
	Artykuł 17			—
	Artykuł 18			—
	Artykuł 19			—
	Artykuł 20			—
	Artykuł 22 ust. 1 i 2, ust. 3 akapity pierwszy i drugi, ust. 4 i 5			—
	Artykuł 24			—
	Artykuł 25			—
	Artykuł 26			—
	Artykuł 27			—
	Artykuł 28			—
	Artykuł 30			—
		Artykuł 4		—
		Artykuł 5		—
		Artykuł 7		—
		Artykuł 8		—
		Artykuł 9		—
		Artykuł 10		—
		Artykuł 11		—
		Artykuł 13		—
		Artykuł 14		—
		Artykuł 17		—
	Artykuł 31			—
Artykuł 21 ust. 1 i 2	Artykuł 33 ust. 1 i 2	Artykuł 19 ust. 1 i 2		Artykuł 15 ust. 1 i 2
Artykuł 21 ust. 3	Artykuł 33 ust. 3			Artykuł 15 ust. 3
	Artykuł 33 ust. 5			Artykuł 15 ust. 4
Artykuł 21 ust. 5	Artykuł 33 ust. 6	Artykuł 19 ust. 4		Artykuł 15 ust. 5
Artykuł 24	Artykuł 36	Artykuł 22		Artykuł 16 ust. 1
				Artykuł 16 ust. 2
Artykuł 20	Artykuł 32			Artykuł 17

Rozporządzenie (WE) nr 1452/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1453/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1454/2001	Rozporządzenie (WE) nr 1785/2003	Niniejsze rozporządzenie
	Artykuł 8			Artykuł 18 ust. 1
	Artykuł 10			Artykuł 18 ust. 2
		Artykuł 12		Artykuł 18 ust. 3
	Artykuł 23			Artykuł 19 ust. 1 i 2
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 15 ust. 3			Artykuł 19 ust. 3
	Artykuł 15 ust. 4			Artykuł 19 ust. 4
Artykuł 7	Artykuł 12			Artykuł 20 ust. 1 i 2
	Artykuł 22 ust. 3 akapit trzeci			Artykuł 20 ust. 3
		Artykuł 15		Artykuł 21
		Artykuł 16		Artykuł 22
Artykuł 25	Artykuł 37	Artykuł 23		Artykuł 23 ust. 1
				Artykuł 23 ust. 2, 3 i 4
Artykuł 22	Artykuł 34	Artykuł 20		Artykuł 25
Artykuł 23	Artykuł 35	Artykuł 21		Artykuł 26
Artykuł 26	Artykuł 38	Artykuł 24		Artykuł 27
Artykuł 27	Artykuł 39	Artykuł 25		Artykuł 28
				Artykuł 29
				Artykuł 31
				Artykuł 32
Artykuł 29	Artykuł 41	Artykuł 27		Artykuł 33

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach I i VI do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Wykaz systemów wsparcia spełniających kryteria określone w art. 1

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Płatność jednolita	Tytuł III niniejszego rozporządzenia	Płatność rozdzielona (patrz załącznik VI) (*)
Płatność jednolita obszarowa	Tytuł IVa art. 143b niniejszego rozporządzenia	Płatność rozdzielona zastępująca wszystkie płatności bezpośrednie wymienione w niniejszym załączniku
Pszenvica durum	Tytuł IV rozdział 1 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa (premia z tytułu jakości)
Rośliny wysokobiałkowe	Tytuł IV rozdział 2 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Ryż	Tytuł IV rozdział 3 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Orzechy	Tytuł IV rozdział 4 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Rośliny energetyczne	Tytuł IV rozdział 5 niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Ziemniaki skrobiowe	Tytuł IV rozdział 6 niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia mleczna i płatność dodatkowa
Rośliny uprawne w Finlandii i w niektórych regionach Szwecji	Tytuł IV rozdział 8 niniejszego rozporządzenia (**) (****)	Specjalna pomoc regionalna z tytułu roślin uprawnych
Nasiona	Tytuł IV rozdział 9 niniejszego rozporządzenia (**) (****)	Pomoc produkcyjna
Rośliny uprawne	Tytuł IV rozdział 10 niniejszego rozporządzenia (***) (****)	Płatność obszarowa, w tym płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające (**), dopłata uzupełniająca z tytułu pszenicy durum i pomoc specjalna
Mięso baranie i kozie	Tytuł IV rozdział 11 niniejszego rozporządzenia (***) (****)	Premia z tytułu maciorek i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
Wołowina i cielęcina	Tytuł IV rozdział 12 niniejszego rozporządzenia (****)	Premia specjalna (***), premia pozasezonowa, premia z tytułu krów mamek (włączając w to sytuacje, gdy premia ta jest wypłacana dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek, gdy są współfinansowane) (***), premia ubojowa (***), płatność z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Rośliny strączkowe na ziarno	Tytuł IV rozdział 13 niniejszego rozporządzenia (****)	Płatność obszarowa
Szczególne rodzaje rolnictwa i produkcja wysokiej jakości	Artykuł 69 niniejszego rozporządzenia (****)	
Susz paszowy	Artykuł 71 ust. 2 akapit drugi niniejszego rozporządzenia (****)	
Mechanizm dla małych rolników	Artykuł 2a rozporządzenia (WE) nr 1259/1999	Przejściowa pomoc obszarowa dla rolników otrzymujących mniej niż 1 250 EUR
Oliwa z oliwek	Tytuł IV rozdział 10b niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa
Jedwabniki	Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 845/72	Pomoc w celu promowania hodowli

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Banany	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 404/93	Pomoc produkcyjna
Rodzynki	Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/96	Płatność obszarowa
Tytoń	Tytuł IV rozdział 10c niniejszego rozporządzenia	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Tytuł IV rozdział 10d niniejszego rozporządzenia (***) (****)	Płatność obszarowa
Posei	Tytuł III rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 (*****)	Płatności bezpośrednie w rozumieniu art. 2 wypłacane w ramach środków określonych w programach
Wyspy Morza Egejskiego	Artykuły 6 (**) (****) 8, 11 i 12 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina; ziemniaki; oliwki; miód
Bawełna	Tytuł IV rozdział 10a niniejszego rozporządzenia	Płatność obszarowa

(*) Począwszy od 1 stycznia 2005 r., lub od terminu późniejszego w przypadku stosowania art. 71. Dla roku 2004 lub terminu późniejszego w przypadku stosowania art. 71 płatności bezpośrednie wyszczególnione w załączniku VI zostają uwzględnione w załączniku I, z wyjątkiem suszu paszowego.

(**) W przypadku stosowania art. 70.

(***) W przypadku stosowania art. 66, 67 i 68 lub 68a.

(****) W przypadku stosowania art. 69.

(*****) W przypadku stosowania art. 71.

(*****) Dz.U. L 42 z 14.2.2006, str. 1."

2) załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

Wykaz płatności bezpośrednich w odniesieniu do płatności jednolitej określonej w art. 33

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Rośliny uprawne	Artykuły 2, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999	Płatność obszarowa, w tym płatności z tytułu odłogowania, płatności z tytułu kiszonki z zielonki, kwoty uzupełniające (*), dopłata uzupełniająca z tytułu pszenicy
Skrobia ziemniaczana	Artykuł 8 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1766/92	Płatność dla rolników produkujących ziemniaki z przeznaczeniem do produkcji skrobi
Rośliny strączkowe na ziarno	Artykuł 1 rozporządzenia (WE) nr 1577/96	Płatność obszarowa
Ryż	Artykuł 6 rozporządzenia (WE) nr 3072/95	Płatność obszarowa
Nasiona (*)	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2358/71	Pomoc produkcyjna
Wołowina i cielęcina	Artykuły 4, 5, 6, 10, 11, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999	Premia specjalna, premia pozasezonowa, premia z tytułu krów mamek (w tym premie wypłacane dla jałówek oraz włączając dodatkowe premie krajowe z tytułu krów mamek, gdy są współfinansowane), premia ubojowa, płatność z tytułu ekstensyfikacji, płatności dodatkowe
Mleko i produkty mleczarskie	Tytuł IV rozdział 7 niniejszego rozporządzenia	Premia z tytułu produktów mlecznych i płatności dodatkowe (**)

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
Mięso baranie i kozie	Artykuł 5 rozporządzenia (WE) nr 2467/98 Artykuł 1 rozporządzenia (EWG) nr 1323/90 Artykuły 4 i 5, art. 11 ust. 1 i 2 art. 11 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i czwarte rozporządzenia (WE) nr 2529/2001	Premia za samice owiec i kóz, premia uzupełniająca oraz niektóre płatności dodatkowe
Wyspy Morza Egejskiego (*)	Artykuł 6 ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2019/93	Sektory: wołowina i cielęcina
Susz paszowy	Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95	Płatność z tytułu produktów przetworzonych (stosowana zgodnie z załącznikiem VII pkt D niniejszego rozporządzenia)
Bawełna	Ustęp 3 protokołu nr 4 dotyczącego bawełny w Akcie przystąpienia Grecji	Wsparcie w postaci płatności do bawełny nieprzetworzonej
Oliwa z oliwek	Artykuł 5 rozporządzenia nr 136/66/EWG	Pomoc produkcyjna
Tytoń	Artykuł 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Pomoc produkcyjna
Chmiel	Artykuł 12 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71	Płatność obszarowa
	Artykuł 2 rozporządzenia (EWG) nr 1098/98	Pomoc z tytułu tymczasowego stadium spoczynkowego

(*) Poza przypadkiem stosowania art. 70.

(**) Od 2007 r., poza przypadkiem stosowania art. 62."